

Εξομοιωμένη διατάξις κατά χωροφύλακας αποκρίσις.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Αφ' ου σήμερον τῆς ἡμέρας τῆς Σαλπιγγος κατὰ χωροφύλακας αποκρίσις.

Συνδρομὴ ἔτησίᾳ προκληρωτῆς.
Ἐν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἰτήσιν ἀπευθυντέον τῇ Συντάξει
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOORMOUZIOS.

Παύτασθε ληρούντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων εὐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιούντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ γενικῆς τῶν σχολείων Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσα ἐξελέγξαι ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ὡς ἔθνος ἀλλότριον, ἀγνοοῦσα δ' ὅλως καὶ τοὺς τρόπους δι' ὧν ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς καταστάσεως πρέπει νὰ γίνηται ἡ διδασκαλία πρὸς ἐντελεστέραν καὶ ταχύτεραν ἐπιτυχίαν, φρονίμως ποιούσα οὐδόλως σχεδὸν ἀνεμίχθη μέχρι τοῦδε εἰς τοῦτο, ἄλλως θὰ ἀπερρίπτετο καὶ ἡ συνδρομή. Διὰ δὲ τοῦ ἐπόπτου ὄν εἴθετο λαμβάνει μόνον σημειώσεις τινὰς στατιστικὰς ἀναγκαίας βεβαίως τῇ Κυβερνήσει, ὡς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μαθητῶν ἑκάστου σχολείου, τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων. καὶ ἀπλῶς γνώσεις τινὰς τῶν ἐν χρήσει διδασκτικῶν βιβλίων περὶ ὧν ὅμως οὐδεμίαν ποτὲ ἐξέφρασθη ἰδέαν. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι πλεῖστα ὅσα καθήκοντα μένουσιν εἰς εὐθύνην ἡμῶν καὶ μόνων ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς τοῦ λαοῦ ἐκπαιδεύσεως: τίς ὁ σταλαῖς εἰς τὸ δεῖνα χωρίον διδάσκαλος; ποῖα ἡ διαγωγή του; τίς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας του; ποῖα μαθήματα παραδίδει; κατὰ πόσον ἐπέτυχεν ἡ ἐπί τινα καιρὸν διδασκαλία του; κατὰ πόσον ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του; ταῦτα καὶ πλεῖστα ὅσα

τοιαῦτα εἶνε χρέος ἡμῶν καὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν λοιπὸν τῶν καθήκοντων τούτων θεωροῦμεν κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην ὡς εἰπομεν ἀναγκαῖον τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς γενικῆς μονίμου καὶ διαρκοῦς ἐκ δώδεκα π. χ. μελῶν ἀποτελεσθησομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῶν λοιπῶν κατ' ἐπαρχίας Ἀρχιερέων, ἧς πρῶτον ἔργον ἔσεται ἡ ἐξεύρεσις καὶ ρύθμισις πόρων διαρκῶν καὶ σταθερῶν τῶν διαφόρων σχολείων ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἐποψίν, β. ἡ Σύστασις ἐν Κύπρῳ ἑνὸς διδασκαλείου ὅπερ θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρωτίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων γ. ὁ ὀρισμὸς τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, δ. ἡ ἐξεύρεσις ὁμοιομεροῦς καὶ ὁμοιομόρφου διδασκτικοῦ τρόπου, ε. ἡ ἐπιτήρησις τῶν διδασκάλων κλ. κλ. Περὶ τοιούτων λοιπῶν καὶ πολλῶν ἄλλων ὁμοίας φύσεως μόνη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔσεται ἰκανὴ νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ· ἐὰν δὲ περὶ τούτων δὲν ἐφροντίζον ἐν μέρει οἱ Ἀρχιερεῖς καθ' ὅσον ἦν αὐτοῖς δυνατὸν κατὰ τὰς ἐτησίαις ἀνά τὰς ἐπαρχίας περιουσίας τῶν τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ δημοτικὴ ἐκπαιδεύσις θὰ ἦτο ὅλως στάσιμος.

Ἐχομεν δ' ἀκόμη καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἴδῃ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἃ τῖνα ἡ

σύντονος ἐνέργεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἠθέλε παραγάγῃ, θὰ ὑποχωρήσῃ βαθμυδὸν καὶ θ' ἀφῆ ὅλως ἐλευθέρῳ ἡμῖν τὸ στάδιο πάτης ἐπὶ τούτῳ ἐνεργείας, ἴσως δὲ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐπόπτου θὰ θεωρήσῃ περιττήν, ἀφοῦ μάλιστα καθ' ἃ ἐφημερὸν εἰπόντες θὰ ἐρχηται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς συνεννοήσεις καὶ μετ' αὐτῆς, καὶ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐκείνη παρ' αὐτῆς πληρεστάτας τὰς στατιστικὰς σημειώσεις περὶ ὧν τοσοῦτον σήμερον φροντίζει.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὸν σχηματισμὸν τέλος πάντων εἴτε τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως εἴτε μὴ, θεωροῦμεν ἀναγκαιοτάτον ὑπὸ πολλὰς ἐπέψεις περὶ ὧν οὐ τοῦ παρόντος, ἀπόκειται δὲ τοῖς ἀρμοδίοις ν' ἀποφανθῶσι κατὰ πόσον ἡ ἰδέα μας εἶναι ὀρθή, καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς βούλονται πρὸ τῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπανακάμψεως τῶν ἐν τῷ Νομῷ ἀντιπροσώπων τῆς νήσου.

Ἀγαπητέ μου λαέ.

Ἐκαταλάβετε τέλος πάντων πλέον ὅτι ἡ Κυβέρνησις σήμερον δὲν χωρατεύει ἀπὸ πάνω μας θὰ βγῆ κ' ὁ φόρος ποῦ λαμβάνει ἡ Τουρκία, 95 χιλ. λίραις, καὶ οἱ μισθοὶ ὁλῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅλα τὰ ἐξόδα ὅσα γίνονται καὶ εἰς φυλακὰς καὶ εἰς Ἀστυνομίας καὶ εἰς ζαπτιέδας καὶ εἰς διορθώματα δρόμων καὶ γεφυρῶν καὶ ἄλλων τόσων πραγμάτων, ποῦ κατανατῶν τὸ ποσοῦν

τὸ ὁποῖον θγαίνει ποῦ τὴν ράχιν μας κάθε χρόνο 180 χιλ. λίραις ἢ ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα τόσοι 180 χιλ. εὐχομέσθαι ὅτε ὁ φόρος ἀναλογεῖ διὰ κάθε ζυγὴν, ἢ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ τὰς γυναῖκας ἢ διὰ τοὺς νέους ἢ διὰ τοὺς γέροντας, ἀπὸ μίαν λίραν, ἐκτός δὲ τοῦ φόρου τούτου ἔχομεν καὶ τὸν φόρον τῆς ἀκρίδος.

Λοιπὸν σκεφθῆτε καλὰ ἄλλο τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ οὔτε ἡ φωναῖς μας κάμνουν ππρῶδες οὔτε ἡ τιζυρίλλιστρες μας ἀκοδοῦνται πρέπει λοιπὸν νὰ καταγινώμεθα μὲ μεγάλον ζῆλον εἰς τὴν ἐργασίαν μας, ἢ εἰς τὴν γεωργίαν μας ἢ τέλος πάντων εἰς ὅτι καταγίνεται καθ' ἑνα νὰ μὴ περιφερόμεθα μέραν νύκτα εἰς τὰ καφενεῖα καὶ νὰ με σοκοπῶμεν καὶ νὰ περνοῦν ἡ μέραις, νὰ χάνωμεν τὴν δουλειάν μας, διότι ἀπὸ ἐκείνην τὴν δουλειάν μας θὰ ἔγουν καὶ οἱ φόροι ὅλοι τούτοι καὶ ἡ τροφή τῶν παιδιῶν μας, καὶ τὰ χρέη μας ὅσοι ἔχομεν ἐνθ' εἰς τὴν κάτσωμεν ἡμεῖς τὴν μέτ' ὅσον θὰ πᾶ νὰ κλάψω τὰ παράπονά μου" καὶ μετ' ὅσον θὰ κάμω ἀναφορὰν εἰς τὸν Ἄρμωσθην" κ. κ. χάνομεν τὰς ἡμέρας ἀδίκως καὶ τίποτε δὲν κάμνομεν, ἢ οἱ φόροι πάλιν εἶναι σιδηροκέφαλοι, καὶ μάλιστα θὰ πληρώνωμεν καὶ πὸ πᾶνω κάμποσον πρόστιμον διότι δὲν ἐπληρώσαμεν γρήγορα τοὺς φόρους μας, καὶ ἐκεῖ ποῦ ἠθέλαμεν νὰ γλυτώσωμεν ἀμέσως μετὰ 100 γρόσια π. χ. τὸν φόρον; θὰ χάσωμεν ποῦ τὰ χασομερήματά μας ἄλλα 100 ἢ 200. θὰ κάμω, ἐν ἄλλα 100 ἢ 200 ἔξοδα, θὰ πληρώσωμεν πάλιν σωστὸν τὸν φόρον 100 γρόσια καὶ καμνὴν δεκαριάν πρόστιμον, ὅπου καταπᾶ τὸ ποσὸν 500 γρόσια, ἢ τοιοῦτοτρόπως ἢ μεῖς οἱ ἴδιοι ἐφαρμόζομεν πᾶνω μας τὴν παροιμίαν ποῦ λέγει "τὸ σχοινὶ τοῦ χωριᾶτι μουδὲν φθάνει καὶ διπλὸν περισσεύει" αὐτὰ ὅλα ποῦ σᾶς λέγω φίλοι μου εἶναι κατὰ δυστυχίαν ὅλα μεγάλη ἀλήθεια ποῦ ἐφανερώθη πλέον εἰς ὄλους, καὶ ἂν κανεὶς σᾶς λέγῃ ἀλλοῦ λογῆς πέτε του ἐκ μέρου; μου ὅτι εἶναι ψεύστης ἢ ἐχθρὸς σας, ἢ ἄς ἔλθῃ κοντά μου νὰ τοῦ τὸ ἀποδείξω.

Ἄλλος τρόπος λοιπὸν δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἡ ἐργασία μόνη εἶναι ὁ προστάτης μας ποῦ θὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ ὅλ' αὐτά. Νὰ προσέχωμεν ποῦ κάποιαις δουλειαῖς ποῦ ταῖς ἐμποδίζει ἡ Κυβέρνησις, νὰ μὴ ταῖς κάμνωμεν, διὰ νὰ πληρώσωμεν δὸς του καὶ δὸς του προστιμον καὶ ν' ἀφανίζωμεθα, ἢ νὰ φυ-

λακιζώμεθα ἢ νὰ πᾶν νὰ χάνωνται τὰ παιδιὰ μας ἢ τὸ μάλι μας; τί; ἐβάλαμε τὸ γινᾶτι νὰ γερίσωμεν τὸ σεντοῦκι τῆς Κυβερνήσεως χορήματα; Ἀφοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλει νὰ κάμνωμεν, εἴτε καλὸν εἴτε κακὸν εἶναι ἀσάφιστον δὲν τὸ θέλει νὰ τὸ κάμωμεν ἐσσελαρ, λοιπὸν κ' ἡμεῖς ἀφοῦ μᾶς τὸ προεἰδοποιεῖ ἢ τὸ ξεύρομεν ὅτι ἂν τὸ κάμωμεν θὰ μᾶς τζακωσῇ ἡ Κυβέρνησις ἢ θὰ ἀφανισθῶμεν διὰ τί νὰ τὸ κάμνωμεν; Ἐχω παρὰ δείγματος χάριν ἀνάγκην ἀπὸ ἑνα βολίκι, ἢ ἐνθ' ὅσον τὸ ξεύρω ὅτι εἶναι ἐμποδισμένον νὰ κάψω, λέγω "ἀνάγκη νὰ πάγω νὰ δῶ ἴσως κόψω ἑνα διότι ἔως οὔ νὰ πάρω ἀδείαν θὰ χαλάσῃ τὸ σπῆτι μου" ἀλλὰ ἔξαφνα μᾶς πλακῶνει ὁ βασιλοῦς ἢ τότε μαζὺ μετ' ὅσον βολίκι πᾶ ἢ τὸ σπῆτι πήγαινε σὸ φωναῖς ὁ σαις φωναῖς θέλεις ὅτι ἦτο ἀνάγκη εἰδὸς ἢ θέλε νὰ πέσῃ τὸ σπῆτι σου ἀπὸ ταιῦτα δὲν χατερίζει ἡ Κυβέρνησις. Τὰ παράπονά σας ὅλα νὰ τὰ γράφετε εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους ἢ εἰς νὰ μένετε εἰς τὴν δουλειάν σας καὶ ἐκεῖνοι θὰ φωνάζουν αἰωνίως γὰρ σᾶς καὶ ἂν ἔχετε δίκαιον, οἱ ἐφημεριδογράφοι θὰ κάμουν καλλιτέραν δουλειάν ἀπὸ σας. Ἀλλὰ νὰ γράφετε ἀλήθειαν μήπως μθάσσετε τοὺς ἐφημεριδογράφους εἰς τὸν φούρνον ἐσσεῖς νὰ γελᾶτε πόξω. Ἀκούετε λοιπὸν τί σᾶς λέγω διότι συχνὰ περνα θὰ σᾶς ὀμιλῶ.

Καὶ εἰς οἱ φίλοι μου οἱ χαροῦ πάδες, ἐμάθετε ἐββαῖα ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς εἴσθαι ἐλεύθεροι ἂν θέλετε νὰ ζητήσητε καντᾶρι ποῦ τὸ Δημαρχεῖον διὰ νὰ ζυγίσσητε τὸ πρᾶγμα σας ἀλλὰ σᾶς λέγω ἐγὼ ὡς ἀληθῆς φίλος, νὰ μὴ ἀποφασίσσητε ποτὲ νὰ πωλήσητε πρᾶγμα, χαροῦπι μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ ζυγίσετε μετ' ὅσον καντᾶρι τοῦ Δημαρχεῖου. ἀφοῦ τώρα μάλιστα θὰ πληρώνητε ὀλιγώτερα δικαιώματα, διὰ τί θὰ σᾶς γίνωνται μεγάλα ζημίαι ἢ ἰδοὺ τὸν λόγον. Ὑποθέσατε ὅτι μέσα εἰς 50 ἐμπόρους εὐρίσκειται ἑνας ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἀγοράσῃ περισσότερον πρᾶγμα, σᾶς προσφέρει τιμὴν παραπάνω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ δώσητε ὅλοι τὸ πρᾶγμα εἰς ἐκεῖνον ἀλλὰ μήπως ἢ οἱ ἄλλοι ἔμποροι δὲν ξεύρουν πόσα πωλεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Εὐρώπην; ὥστε ἂν τοὺς ἐσύμφερε θὰ σᾶς εἴδων ὅλοι τὴν τιμὴν ἐκείνην τίτρεχει λοιπὸν; ἐκεῖνος ποῦ σᾶς ἐπρόσφερε τιμὴν παραπάνω ἔχει σκοπὸν νὰ βγάλῃ τὴν χασούραν ποῦ τὸ καντᾶρι ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι 49 ἔμποροι πρέπει νὰ μείνουν χωρὶς

πρᾶγμα; ἀφοῦ μάλιστα ἔδωσαν ὑποσχέσεις εἰς τὴν Εὐρώπην; τί θὰ κάμουν λοιπὸν; ἀναγκάζονται κ' ἐκεῖνοι νὰ κάμουν ὅτι ἔκαμεν ὁ ἑνας δηλαδὴ νὰ προσφέρουν κ' ἐκεῖνοι παραπάνω τιμὴν ἢ ὅτι κάμει πλέον τὸ ζῆγισμα ὥστε ὁ ἑνας ὁ ὁποῖος θέλει νὰ καταχρασθῇ, ἀναγκάζει ἢ τοὺς ἄλλους ὅλους χωρὶς νὰ θέλωσι νὰ γίνωσι καταχρισταί. Ἐνθ' ὅσον θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα μὰι φωνᾶν.

Σᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ σᾶς γράψω τὸν κληρονομικὸν νόμον ὁ ὁποῖος ἐσχεδιάσθη διὰ τοὺς χριστιανούς κατοίκους τῆς νήσου. ἰδοὺ λοιπὸν αὐτὸς, ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ μερικὰ διὰ νὰ τὸν ἐννοήσητε καλὰ. ἀνιόντες συγγενεῖς λέγονται οἱ γονεῖς οἱ θεῖοι οἱ πάπτοι κ. κ. κατιόντες λέγονται τὰ τέκνα τὰ ἐγγόνια κ. κ. πλάγιοι δὲ λέγονται οἱ ἀδελφοὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ τὰ τέκνα των, δηλ. τὰ ἀδελφοτέκνια κ. κ.

1) Ὅταν ἀποθάνῃ τις καὶ ἀφήσῃ υἱὸς καὶ θυγατέρας, οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες κληρονομοῦσιν ἐξῆς τὴν ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος εἴτε γνήσιατα εἴτε κτήματα εἰς ἂν ἔχη καὶ ἐγγόνια ἀπὸ υἱὸν ἢ θυγατέρα, λαμβάνουν καὶ αὐτὰ τὸ μεριδίον τὸ ὁποῖον ἀναλογουεῖ εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα των. Ἐὰν ὁ ἀποθάνων ἔχει καὶ σύζυγον, λαμβάνει καὶ αὐτὴ τὸ κέρδος τῆς μερίδος μετὰ τέκνα ἀλλ' ἐνὸς ὅσον ζῇ νὰ τὸ λαμβάνῃ μετὰ θάνατόν της ἀφίενται εἰς τὰ τέκνα πάλιν παραπάνω ὅμως ἀπὸ τὸ ἐν τέταρτοντῆς ὅλης περιουσίας δὲν δύναται νὰ λάβῃ.

2) Ἐὰν ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀποθάνῃ δὲν ἀφήσῃ οὔτε τέκνα οὔτε ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς οὔτε ἀδελφοτέκνους τότε ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μητὴρ του μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαν του ἢ ἂν ζῇ μόνον ὁ ἑνας, τὴν λαμβάνει ὅλην. Ἐὰν ἔχη δὲ καὶ σύζυγον, λαμβάνει ἐκείνη τὸ ἐν τρίτον τῆς ὅλης περιουσίας.

(ἀκολουθεῖ.)

Παρατ. Σ Σ. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ δὲν γίνεται λόγος περὶ τινῶν περιπτώσεων ὡς π. χ. νυμφεύει τις μίαν ἢ δύο θυγατέρας του εἰς τὰς ὁποίας εἶδει ποσότητά τινα ὡς πρεῖκα ἀπὸ θνήσκει δ' ἐπειτα αἱ θυγατέρες αὐταὶ δικαιούνται νὰ λάβωσιν ἴσας μερίδας μετὰ ἄλλα

τέκνα εἰς τὴν λοιπὴν τοῦ πατρὸς περιουσίαν ἢ ὄχι;

Δὲν πιστεύομεν νὰ διέλαθον τὸ βλέμμα τῶν Βουλευτῶν αἰ τοιαῦται περιπτώσεις.

Κύριε Συνατά.

Ἐ! φίλε πον! τώρα τοῦ ἔχασε τὸ Δημαρχεῖον μας τὰ κεντρικὰ μέρη... νὰ μοῦ πῆς ἡσ πρῶτα θὰ βαδίσει ἡ περπατῆ με τὸν κόν που προτάει... πᾶση κατὰ τοῦ ταῖς εἰθεταῖς μας πᾶν θὰ καταβαίνου τὸν χειμῶνα σὸν χειμῶροι τοῦ Τριπόρου καὶ θὰ παστρεύου κ' ἡμᾶς καὶ ταῖς στραταῖς μας. Ἄλλ' ἄς κἀμὴ οἰκονομίαν ἀπὲρ τὸν ἔχρητόσων τίτλους διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του... ἔτινος εἶναι κλητήρας, κ' ἐκεῖνος ἀγορευόμενος, ἐκείνος εἶναι διὰ τὸ σφαγιῶν κ' ἐκείνος ἐπόπτης τῶν κριάτων ἢ τῶν λαχονικῶν, ἐκείνος τρομηρευτής κ' ἐκείνος ἀλλυλαζαδῶρος τῆς δημοσίας ἀδιαφορίας... ἄς φορτώσῃ τούτους ὅλους τοὺς τίτλους εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρα διὰ τὰ πρᾶγμῶν καὶ τὸν μισθὸν χαλάσῃ. Κ' ἡμῶν ἔχομεν μῆτρα καὶ τὰ κάμωμεν τέσσαρα διὰ τὰ παρατηρούμεν τὸ κρέας καλὰ ὅταν τὰ ἀγοράζωμεν 12 γρ. τὴν ὀκάαν, καὶ τὰ πῖντε κλωτῶ τοῦ σιλλίνου ἔτη μᾶζαν ἢ ἡ καὶ σαπηνίον. Διὰ τὸ Νασοκίμιν ἄς τὸ κάμῃ τρισὺνθετὸν κ' ἄς τὸνομάσῃ πτωχορυσσοκαίον διὰ τὰ ἐξοδικῆ ἕως 150 καὶ ὄχι 300 λίρας τὸν χρόνον διὰ 40 μῶλις δυνατοῦ ἄτομα τῆς πόλεως πᾶν ἔχουν τὴν ἀνάγκην τῶν ὅλων τῶν χρόνων. Τὴν μέλει τὸ Δημαρχεῖον διὰ τοὺς ἀπαιτούμεν Ἀστυνομίας ἄς κάμῃ τλίον καλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοὺς ἀπαιτούμεν τῆς καὶ διὰ τὴν πόλιν. Ἄς βάλῃ βαδράσους διαμυκταφυλακῆν καὶ ἀπαιτούμεν ἡ Ἀστυνομία πᾶν εἶναι χρέος τῆς, καὶ ἄς χωρὶς μῆσ' ἔτην πέτσον του πᾶν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὰ γλωσσῆ μῆν ἄρῶν γρηγορητέρα πᾶν τὸ χρέος του πᾶν πάσισι.

Ἐν Λεϊπσῶ 10 Μαρτίου 84.

ὁ φίλος σου

Κουπαρέδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπαίξε βλέπω τ' ἀππᾶρι μερικῶν πρὸ εἶδαι ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» ἐστρέψεν ἄλλου τὸ βλέμμα τῆς: ἐνόμισα ὅτι δὲν τοὺς ἐξετάζει πλέον ὑπάρχουν κάμποσα κουζολλὰ πράγματα πᾶν γίνονται ἔς τὰς πόλεις μας καὶ τ' ἀφήκαμεν ἀπαραιτήρητα καὶ νομίζου ὅτι καιμάται καὶ ἡ δικήμας Ἀστυνομία. Ἄ! σᾶς λέγω ἀπὸ τώρα ὅτι διὰ μερικὰ πράγματα ἡ «Σάλπιγξ» θὰ σᾶς καταβαίνει με τὸ κουπάνι καὶ δὲν θὰ κάμῃ ἐξαιρέσιν μῆτε μικροῦς μῆτε μεγάλους καὶ μακάρι, νὰ ξεύρη, πῶς θὰ τὴν τζακκίσετε: σᾶς θέλει χρηστοθήεις, εὐγενεῖς, τιμίους, δικαίους, τακτικούς, καὶ νᾶξευρε

τοῦλάχιστον ὅτι δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ σάτυραν ἐτζακκίζετο ἀπὸ τώρα, (μολονότι μ' αὐτὴν τὴν σάτυραν πᾶν σατυρίζομεν ἡμεῖς ἔχασε καὶ ἡ σάτυρον ὅλως διόλου τὴν ἀξίαν τῆς) ἀλλὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ περπατοῦμεν γλυκερῶ γλυκερῶ.

Διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν λοιπὸν νὰ ἐννοήσῃτε ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» εἶναι πανταχοῦ παρούσα καὶ τὰ πάντα γνωρίζουσα, λέγομεν μερικὰ πράγματα χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν πόλεις καὶ ὀνόματα πρὸς τὸ παρὸν ἕως οὗ νὰ δοῦμεν κατὰ πόσον θ' ἀκούσῃτε καὶ τότε βλέπομεν καὶ κάμωμεν. Ἐχω πολλὰ νὰ εἶπω ἀλλὰ περιορίζομαι εἰς αὐτὰ τὰ ὀλίγα. — Εἰς τινὰ πόλιν ἡ διηνεκὴς φοίτησις τινῶν εἰς τὰ φυσικὰ διδασκαλεῖα ἤρχισε νὰ βλάπτῃ σπουδαίως τὰ πειραματικὰ ὄργανα καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ὑπάρχουσιν οἱ περὶ τῆς καθαριότητος καὶ καλῆς ποιότητος τούτων φροντίζοντες... ὁ ἔχων ὠτα ὄραν νσήτω... Δύο τινὲς ὑβρίστησαν καὶ ἠπειλήσαν ἀλλήλους διότι ἐπέθων ἔν καὶ οἱ δύο ποτόν... ὁ νοῦν ἀκούετω... Ἡ διαγωγή ἐνός ἀλλοῦ προῦκάλεσε κατ' αὐτοῦ τὴν ὄργην δύο ἀλλῶν ὁμοίω του... Νέοι τινὲς προσένοῦν μέγα σκάνδαλον εἰς τοὺς γείτονάς τιν... Τινὸς τὸ βαλάντιον ἐκενώθη εἰς χεῖρας... καὶ μῶλις τὴν ἐπιούσαν ἠθάνθη ὅτι ἦτο ἔ λ α φ ρ ὄ ς... Ἄλλοι διηνεκῶς ρίπτου βλέμματα εἰς ἀπηγορευμένους καρπούς, καὶ ὀπισθεν τωντούς βλέπου ἀλλοὶ καὶ γελοῦν... Μία ὑπερέτρια ὅ,τι γίνονται καὶ ὅ,τι ὀμιλοῦνται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου τῆς τὰ δημοσιεύει... Ἄλλη πρέπει λέγει νὰ καταβαίνει συχνὰ ἔς τὸ ξωπόρτι νὰ παίρῃ ἀέρα... Θέλετε κ' ἄλλα μικρὰ μικρά; — Βρὲ ἀδελφεῖ, δεῖνα ἐσὺ διατὶ νὰ γίνεσαι παγγινὸν τῶν ἄλλων καὶ νὰ φορτώνεσαι χάριν ἐνός σελίνου μίανφορᾶν καὶ χάριν τριῶν γροσίων ἀλλημίσαν, κολώκαν 14 ὀκάδας βάρους, καὶ νὰ ταραξέτε καὶ νὰ τρομάξετε ὀλόκληρον τὴν ἐνορίαν πᾶν τοὺς κρότους πούκαμναν ἐκεῖνοι πᾶν ὅ,τι ἐπερίπαζαν; — Σεῖς οἱ ἄλλοι διατὶ νὰ γελάτε μερικῶν νέων ἀμύμων ὡς αἱ Τίγρεις καὶ ἀθῶων ὡς αἱ παρδάλεις, καὶ νὰ τοὺς παίρνετε χωρὶς νὰ σᾶς ἀφήνουν καὶ νὰ τοὺς συρτε χωρὶς νὰ σᾶς ζαπωλοῦν εἰς τινὰ καταστήματα καὶ

τὴν ἐπιούσαν νὰ αἰτιῶνται σᾶς; — Ἄ! φθάνει πλέον καὶ εἰς ἄλλην φορᾶν σπουδαιότερα παρατηρεῖτε ὅτι δὲν ἄφησα διὰ ἄλλας ἐφημερίδας ἀορίστους ἀντωνυμίας: τὰς ἐσυναξα ὅλας ὅταν ὅλως μᾶς λείβουν τότε ἀρχίζομεν τᾶν προσωπικῶν.

Δὲν δύναμαι νὰ βλέπω ἐκεῖνο τὸ παράπηγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὸ μακαρίτικον Δημαρχεῖον διὰ νὰ καιανίξῃ πᾶνω ἔς αὐτὸ ἡ Μουσικὴ πρὸς εὐχαριστήσιν τῶν πολιτῶν κ' ἐμεινεν ἐρημον ὡς νὰ ἐβλεπα ἐναὶ μέγαλον τάφον ἐνός μεγάλου ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἐφόνευσιν πρὶν κάμῃ ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμῃ καλὰ ἔς τὸν κόσμον. Πᾶνω ἔς αὐτὸ τὸ παράπηγμα πρέπει νὰ βάλωμεν τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν με τόνον μέγαλα γράμματα πᾶν ἂν ἀναγινώσκωνται καὶ ἀπὸ τὸ Τρώδος.

ΕΝΘΑ ΔΕ ΚΕΙΤΑΙ τὸ ΜΕΓΑ Δημαρχεῖον

περιωρισμένος μὲν νοῦς ἀνήγειρεν, ἀνεπτυγμένος δὲ κατέστρεψε. κατωθεν τῆς ἐπιγραφῆς νὰ ζωγραφίσωμεν τὴν Λευκασὸν μεσόγυμνον καὶ γονατισμένην νὰ λέγῃ τοὺς ἐξῆς στίχους ἐνός μεγάλου ποιητοῦ: «ἦνθησε μ' ὄσῃν τὰ ρόδα χάριν δὲν τὸ ἔχασῃν ἔζησεν ὅσον τὰ ρόδα χρένον πρῶταν μόνον.»

Ἦρχισαν νὰ πᾶς κάμωμεν μερικὰ μικροκαλλικτῆ. Ἐκ Λευκασίης μᾶς ἔπειλαι δύο ἐπιστολάς με ἀπογραφὴν ἐνός φίλου μου συνδρομητοῦ ἢ μᾶς ἔλεγον νὰ καταχωρίσωμεν ἔς τὰ φύλλον τὸ ἢ τὸ... Ἡ γραφὴ δὲν μᾶς φαίνεται γρηγορία: ζητοῦμι ἐξηγήσει ἢ ὁ συνδρομητής μας με ἀπορίαν τοῦ μᾶς ἀπαντᾶ ὅτι δὲν ἔχει εἶδῃ σ ν... πῶς σᾶς φαίνεται; — Εἰς τὴν ἀστυνομίαν μου ἔδωκα ἐντάλμα συλλήψεως θὰ πᾶν πᾶση ἡμῶν ἐβίβαις ἢ τότε ἀφᾶν τὸν δῶ ἂν ἀξίμτοι ὅσον γράφω σᾶς ἢ τ' ὄνομά του.

Μᾶς ἔκαμαν κάτι δουλειαῖς οἱ τυπογράφοι μας προχθὲς ἔς τὸ περασμένον φύλλον πᾶν ἠύραμεν τὸν πελάν μας: μᾶς τὸ τύπωσαν με τὴν λαδομούζην φαίνεται καὶ δὲν εἶχε κανεῖς ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσῃ ποιοὶ ἦταν οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Σάλπιγξος»: μᾶς τοὺς ἐσημάδευσαν ὅλους ἅμα ἐβλεπες τὸ πρῶτωπον καὶ

τὰ χέρια των τοὺς κατελάμβανες
ἀμέσως· μὰ θρὲ ἀδελφεὲ ὡς πούδρα
τῶν ἀνθρώπων ἐσεῖς ἐθεωρήσατε
τὴν λαδόμουζην; βέβαια ἐσεῖς γε-
λάτε ἀλλὰ ἐγὼ ξεύρω τί ὑπέφερα
ποῦ δὲν μποροῦσα νὰ βλέπω τὰ
πρέσωπα τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλοῦνται τὰ αἰρετὰ καὶ
μὴ αἰρετὰ, δηλ: καρφωμένα καὶ ἀ-
κάρφωτα, διαλεκτὰ καὶ ἀδιάλεκτα
μέλη τῆς Ἀστυνομίας μου εἰς ἐκ-
τακτον Συνεδρίασιν τῷ προσεγεῖ
Σαββάτῳ ἑσπέρας τὴν 12 ἀκριβῶς
μ. μ. ὥραν. Τὰ πρακτικὰ τῆς συ-
νεδρίασεως καὶ τὰ νομοσχέδια περὶ
τῶν ὁποίων θὰ συζητήσῃ, δημο-
σιευθήσονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημε-
ρίδι τῆς «Σάλπιγγος» ἢ τὰ συμ-
φέροντα ἀφείλουσιν ἐπιδιώκειν.

Λύσις τοῦ γ' αἰνίγματος.

αἶξ ὅς ἐξ εἰς εἶς.

Λυτῆρ ὁ κ. Π. Χ. Μοδιώ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 8.

Τ' ὄνομά σου ἀνδρῶπι μου;
τ' ὄνομά τί γυρεύεις;
τὸ ἐμπροσθινόν μ' ἂν κόψῃς
θὰ μ' ἀκούς ἢ θὰ χορεύῃς.
H. B.

Λύσις τοῦ α' προβλήματος.

Τὰ παιδίον ὅτε ἠρωτήθη ἦτο 7 ἐτῶν.

Λυτῆρες. κκ. Σοφ. Λοβαρίδης, Ν. Σ.
Φραγκοῦδης, Ν. Μαληκίδης, Σ. Γ. Μι-
νάρδος, Χρ. Σώζοντος ἢ Ν. Θ. Ρωσσί-
δης. Ἐκ Λάρνακος ὁ κ. Α. Β. Κυπρι-
άδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ β'.

Παιδίον τι ἐπώλει εἰς καλάθῳ αὐγά
δυσευχῶς ἐνὸς ἵππου ὁ ἵππος ἐσπρωξεί
τὸ καλάθῳ ἢ ἐσπασάν ὅλα. Ὁ ἵππεὺς ἐ-
λυτήθη τὸ παιδί ἢ τὰ ἠρώτησε πόσα ἦ-
σαν τ' αὐγά του νὰ του τὰ πληρώσῃ. τὸ
παιδί ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρε νὰ μετρή
πάνω ἀπὸ ἐπτὰ ἀλλὰ τὰ αὐγά του τὰ ἐ-
μέτρα τρία τρία ἢ δὲν ἐπερίσσει κανέν,
τὰ ἐμέτρα πέντε πέντε ἢ πάλιν δὲν ἐπι-
ρίσσει κανέν τὰ ἐμέτρούσι δὲ ἢ ἐπτὰ ἐ-
πτὰ ἢ πάλιν δὲν ἐπερίσσει κανέν πῶσα
λαίταν ἦσαν τὰ αὐγά του;

ΤΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΑΙΤΗΣ.

Με τὴν κατοχὴν τῶν Ἀγγλων ἦλθε καὶ ἡ ἐλευθερία,
καὶ ἐκτίσε καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἔς τὸ νησί μας προξενεῖα.
Εἰς αὐτὰ ἡμέραν νυκτα εἶνε ὑπηρετρίαι τῆς,
κρυφοπαρασημοφόροι αἱ πισταὶ Μαγδαληναὶ τῆς
Ὅποιος καὶ ὅποιαν ὥραν πάγει ἢ ἔς τὸ φῶς ἢ ἔς τὸ σκοτάδι,
μ' ἓνα φίλημα θὰ πάρῃ πασαπόρτι γιὰ τὸν Ἄδην.
Ἔχομεν πολλοὺς τοιούτους ἔς τὸ νησί πασαπόρτιδες
ἀποῦ ἔχουν πασαπόρτι μὲ πεντ' ἐξ ὀκτώ σφραγιῶδες
πασαπόρτιν ἀποῦ μόλις ἡμποροῦν νὰ τὸ σηκώσουν
νὰ τὸ πάρουν ἔς τοὺς γιατροὺς μας νὰ τοὺς τὸ ἐπικυρώσουν.
Ὅσοι δὲν ξεύρουν τὸν δρόμον εἰς αὐτὰ τὰ Προξενεῖα,
ἄλλους ὁδηγεῖ ὁ Βάκχος καὶ ἄλλους ἡ ἀνοησία.
Ὡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου! εἶν' αὐτὴ φροντίς δική σου
σπεῦσε πρὶν λιποτακτῆσθαι ὅλοι οἱ ὑπήκοοί σου
καὶ κατόπιν μὲ τὸν Ἄδην αἴφνης ἐλθετε εἰς ρῆξιν
καὶ θυμῶση καὶ θελήση πόλεμον νὰ σου κηρύξῃ.
Δὲν εἶνε ψευδοπροσῆτης γιὰ νὰ νικηθῇ εὐκόλως
εἶν' ὁ Ἄδης ποῦ τὸν τρέμει καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ κόσμος ὅλος.
Ὅλ' αὐτὰ τὰ προξενεῖα πρέπει νὰ τὰ καταργήσῃς
καὶ μαγδαληνὴν ἔς τὸν τόπον οὐδὲ μιὰν νὰ μὴ ἀφήσῃς.
Τί ἐμπόδισες νὰ ἐλθῇ ἔς τὸ νησί μας ἡ χολέρα;
ἔχομεν εἰδῶ πανώλην ποῦ μᾶς τρώγει καθ' ἡμέραν
διώξέ ταις Κυβέρνησις μου καὶ θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃς
καὶ θ' ἀκούσῃς ἀπὸ ὅλους χίλιας διὰ χειροκροτήσεις.
Ἦλθαν λέγουσιν εἰς τὸν τόπον νὰ πωλοῦν κονιάκ καὶ μπύρρα,
καὶ ἄλλη λέγ' εἶνε κορίτσι καὶ ἄλλη λέγει εἶνε χήρα
καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἦλθαν καὶ ἀπὸ μεσα ἔς ταις Βλαχίαις
ἐμαζεύθησαν δῶ μεσα τέτοιαις ζλιτήκῃς κυριαῖς.
Καὶ ἀπὸ τὸ Βεροῦτι ἦλθαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρῃ
ὅσων νὰ ἦνε τὸ νησί μας πατρογονική τους μάνδρα·
διώξέ ταις Κυβέρνησις μου ὅλοι σὲ παρακαλοῦμεν,
καὶ ἂν δὲν θέλῃς νὰ τὸ κάμῃς ἔς τὸν Θεὸν θ' ἀναφερθοῦμεν
Θὰ τοῦ ποῦμεν «ὦ θεέ μου! διώξέ ἀπὸ τὸ νησί μας
αὐταῖς ὅλαις ὅπου τρώγουν καθ' ἡμέρα τὴν ζωὴν μας·
αὐταῖς ὅλαις ὅπου ἦλθαν διὰ τὴν κακὴν μας μοῖραν»·
Πλὴν καὶ αὐτὸς ἂν ἦν Ἐγγλέζος καὶ ἀγαπᾷ καὶ αὐτὸς τὴν
μπύρραν;

Ὡς τόσον εἶνε διαβολεμένος ποιητής! διὰ νὰ σὰς δείξω ἀ-
κόμη πῶς ἐκείνος περπατεῖ ἔς τὴν γῆν καὶ ὁ νοῦς του πετᾷ
ἔς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ! σὰς βάλλω ἀκόμη μιὰν ἀκραν ἐνὸς
ἄλλου ποιήματός του νὰ τὸν καταλάβετε καλά.

Νὰ ἤμην ἤθελα Θεός γιὰ νὰ σε ἀσχημίσω
γιὰ νὰ σε βλέπω ἀσχημον σκληρὰ νὰ σε μισήσω,
καὶ νὰ σοῦ δώσω πτερύγας ἔς τὰ ὕψη νὰ πετάξῃς
νὰ περιέλθῃς τ' οὐρανοῦ τὰς διαφόρους τάξεις,
νὰ δοῦν καὶ ἐκεῖ τὴν ἀπίστον τὴν ἀσπλαγχνον καρδίαν σου
νὰ δοῦν νὰ μείνουν ἐντρομοὶ γιὰ τὴν σκληρότητά σου
διὰ νὰ θαυμάσῃς ἡ γῆ νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον,
πῶς πρῶτη ἐπλασεν αὐτὴ τὸ τέλειον θηρίον.

B. M.

Ἐἰ ὕστερα; νὰ τὴν ἀφήσῃς ἐκεῖ πάνω;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".